

— Та въ оная книга държатъ кадрà, а? Тъй що не кажешъ?... Ама пъкъ и такива кадра бива ли? Срамота. срамота!...

По мръкнало се прибра снахата, а слѣдъ нея — мъжъ ѝ.

Жената, едвамъ свари сладкото и си по мръкнало отиде.

Вечерята пакъ биде весела. За дѣдовото Генково излизане, обаче, и дума не стана.

Старецътъ си мислѣше, че сега, слѣдъ вечеря, — като е утрѣ празникъ — ще си поприкажатъ по-насвободно, ще се видятъ по-добрѣ, пакъ и снахата ще се поразприкаже; но тя, още не вечеряли, припна горѣ въ спалнята, да се нѣщо подрежда; пакъ и Бойковски заяви на баща си, че ще отидатъ нагости у единъ приятелъ — кани ги много, та не могатъ никакъ да му откажатъ.

Наистина, сезонътъ за вечеринкитѣ и баловетѣ бѣ отдавна миналъ, но Бойковска надума тайно женената си наскоро сестра, която дѣдо Генко видѣ, да излъже за пръвъ пътъ мъжа си, че днесъ ѝ е рождениятъ день — безъ да помисли за кръщелното си свидѣтелство, та да устрои по тоя случай интимна вечеринка, дѣто Бойковска щѣше да се разтуши малко отъ новитѣ ядове.

Да не излъже нѣкоя по-голѣма неприятностъ прѣдъ очитѣ на баща му, Бойковски се принуди да отиде. Искаше му се да заведе и него, но разбра, че на жена му е неприятно.

Догдѣ Бойковска приспа дѣтето и си направи туалета, се измина доста врѣме. Най-послѣ, натруфена и напудрена тя влѣзе въ трапезарията, като прѣскаше вредъ обилень духъ отъ парфюмъ.

— Ами да не загъснѣте утрѣ за църква! продума кротко дѣдо Генко, пакъ добави: я си легнѣте да си починете и да се наспите, уморени сте днесъ, пакъ и дѣтенцето да мирува. Сега е малка нощта!...

Снахата, мълчалива, но безпокойна, вѣртѣше очи нагорѣ-надолѣ. Тя приличаше на пълна бомба, готова да избухне и отъ най-слабото допиране о нея.